Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 86 (1586) ♦ Середа, 21 травня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр Мороз:

Верховна Рада відкрита для співробітництва

У політичній заяві учасників VI з'їзду Української спілки промисловців і підприємців (Київ, 19 травня) наголошено на надзвичайно тривожному факті: соціально-економічна ситуація в країні загрожує її національній безпеці.

Зупиняються заводи, закриваються шахти, вчені залишають науково-дослідні інститути і виїздять працювати за кордон, зубожіє село, більшість громадян ледве зводить кінці з кінцями. Втома й апатія в суспільстві, сягнувши критичної позначки, можуть обернутися небаченим соціальним вибухом...

(Закінчення на 2-й стор.).

І ЖИТИ ТЕПЕРІШНІМ

Учора до України з триденним офіційним візитом прибув Президент Республіки Польща Александр Квасьневський. По завершенні урочистої церемонії зустрічі в Маріїнському палаці відбулася бесіда віч-на-віч глави Польської держави з Президентом України Леонідом Кучмою. У другій половині дня високий гість зустрівся з Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком.

Сьогодні вранці відбудеться зустріч Александра Квасьневського з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Вдень, у присутності університетської молоді очікується підписання акта примирення між двома країнами, адже це — документ для майбутніх поколінь.

Передплата-97

Все вже було. А такого — ще ні

Заява Комітету законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Верховної Ради України

Станом на 20 травня ц. р. через відсутність Постанови Кабінету міністрів України «Про тарифи на розповсюдження вітчизняних друкованих засобів масової інформації» і переліку вітчизняних видань, на які, відповідно до Указу Президента України від 16 квітня 1997 року № 332/97, мають поширюватися пільги щодо їх транспортування і розповсюдження, Мінзв'язку і об'єднання поштового зв'язку «Укрпошта» не оголосили і не розпочали передплату видань вітчизняних друкованих засобів масової інформації на друге півріччя 1997 року.

Такого ще не було за останні роки.

(Закінчення на 3-й стор.).

Передплату на II півріччя не оголошено. Але «Голос України» передплатити можна

Як зазначив начальник центру «Друкпреса» «Укрпошти» Валентин Луценко, **передплатна кампанія частково почалася ще 6 травня. Не всіх видань, а лише тих, що оголошували передплату на весь 1997 рік, у тому числі «Голосу України» і «Голосу України—тиждень».** Відповідні телеграми на місця надіслано 6 травня (зокрема № 17 — 11.19), і якщо десь відмовляють у передплаті, то це на совісті керівників поштових відомств.

(Закінчення на 3-й стор.).

Все найдорожче — дітям.

Навіть пільгова путівка...

Днями моя знайома на батьківських зборах писала заяву: «Прошу зарахувати мого сина до літнього табору на базі школи». Як повідомила вчителька, пільгових путівок надійшло аж 15 штук на 500 бажаючих, і їх розподілять між малозабезпеченими. Отже підлітку, батьки якого вважаються забезпеченими (хоча й не такою мірою, щоб створити чадові більш пристойні умови для дозвілля), мріяти про мандри не випадає. До речі, «шкільна» форма відпочинку теж не безплатна — 20 днів перебування стане у 13 гривень з копійками, 24 дні —у 15.

Торік коштом різних державних та недержавних структур з 337 тисяч столичних школярів змогли оздоровити лише 129 тисяч. З того часу фінансові можливості не збільшились, а ціни істотно зросли...

Золоте літо для нас справді стало золотим — вартість відпочинку у Криму вже виходить на рівень кращих курортів світу. Путівка до Артека на 24 дні нині коштує близько 800 гривень, засмага у більш скромному таборі — від 300 до 500, а за спартанські умови найдешевшої дитячої оздоровниці вам доведеться викласти щонайменше 250 гривень.

Тож найліпшим туристичним маршрутом традиційно залишатиметься подорож до сільських бабусь та дідусів (добре, якщо вони є), а батьки під час канікул зекономлять кошти на серпневу кампанію підготовки до нового навчального року.

10 неспокійних літ Славутича

7 червня виповнюється десять років наймолодшому місту нашої держави — Славутичу. Постало це місто через рік опісля аварії на Чорнобильській АЕС для працівників станції, які у складних умовах відроджували блоки ЧАЕС, проводили дослідження об'єкта «Укриття». Нині Славутич переживає нелегкі часи, бо світова громадськість вимагає закриття атомної електростанції — єдиної годувальниці багатьох жителів міста. Щоправда, Верховна Рада України прагне захистити його мешканців, вважає, що вони не повинні постраждати від безробіття, а тому виробила чіткі критерії економічних вимог для реалізації планів закриття ЧАЕС.

(Закінчення на 2-й стор.)

Увага: конкурс!

НАБЛИЖЕННЯ ДО РОКСОЛАНИ,

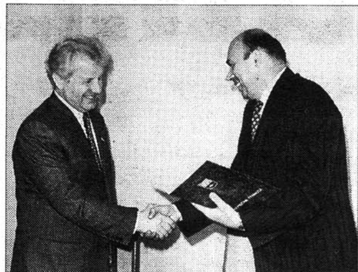
або Бідні також усміхаються

Уїдливий читач скаже: о, дійшов конкурс і до Роксолани! Але ж хіба сама історія не пропонує вам ту саму азартну гру, хіба ви не готові вигукнути услід за кіноперсонажами: «Я й сам купив би її!» Ми ж пропонуємо дещо більше: не купити, а наблизитися до неї, що було не так просто навіть для всемогутнього султана. А в такому наближенні є певний сенс, як побачимо нижче.

(Закінчення на 3-й стор.)

У номер

10 неспокійних літ Славутича

(Початок на 1-й стор.).

Власне Славутицька міська рада на своїй нещодавній сесії високо оцінила позицію народних депутатів і вирішила нагородити групу народних обранців почесними грамотами міста.

19 травня ц. р. голова Славутицької міської ради Володимир Удовиченко вручив грамоти Голові Верховної Ради Олександру Морозу, голові Комітету з питань Чорнобильської катастрофи Володимиру Яценку та консультантові цього комітету Михайлу Борисюку.

Володимир КОРОЛЮК,
Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото).

Парламент цього тижня забиватиме «гвіздки»

Цього пленарного тижня передбачено розглянути 15 законопроектів, кожен з яких, за словами заступника Голови Верховної Ради Віктора Мусіяки, «як гвіздок — в економічному і політичному значеннях». Депутати мають обговорити питання про націоналізацію в Україні: подано два законопроекти — Н. Вітренко та О. Кожушка. Можна вже наперед прогнозувати гарячі дискусії в залі, бо націоналізація — це не тільки «експропріація експропріаторів»: визначення цього питання, зауважив В. Мусіяка, повинно бути дуже чітким, щоб «не було сваволі в межах політичної кон'юнктури».

Цього тижня знову актуальними стануть «податкові дебати» — парламент повертається до славнозвісного «пакета». Не виключено, сказав Віктор Лаврентійович, що заплановану з 26 травня тижневу роботу в округах доведеться замінити на пленарні засідання: адже їхати до виборців, по суті, ні з чим. Якщо вдасться відпрацювати податкові закони, можна нарешті перейти до бюджету.

За попередніми планами, у середу парламент має розглянути Цивільний кодекс — «другу Конституцію громадянської держави». До речі, Віктор Мусіяка, один з авторів цього надзвичайно важливого документа, вважає: якщо Верховна Рада цього скликання прийме Цивільний кодекс, вона справді увійде в історію нашої держави за значущістю зробленого. Віктор Мусіяка висловив свою особисту думку з приводу зауважень Президента до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», які також мають розглядати цього тижня: деякі з них, безумовно, треба врахувати, але є пропозиції, що концептуально змінять закон, якщо їх реалізувати.

Відповідаючи на запитання журналістів, заступник Голови Верховної Ради торкнувся ще однієї «делікатної» теми — відомого рішення Конституційного Суду з приводу депутатів-суміжників: «Я б не назвав його Соломоновим», — зізнався В. Мусіяка. На його думку, Конституційна угода — суто політична акція, яка не могла скасувати Конституції 78-го року. Але... Після рішення Конституційного Суду словами «не розмахують». Тим паче, кулаками.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Чекаємо. Читаємо листи

Президент України Леонід Кучма прийняв заступника голови російського уряду Валерія Серова, який очолює делегацію на переговорах щодо очікуваного візиту. Обговорювали програми візитів російських прем'єра та президента.

Тим часом Леонід Кучма одержав листа від Президента Росії, у якому Борис Єльцин інформує про підсумки узгодження проекту документа стосовно відносин Росії та НАТО. У листі відзначається, що проект документа «відкриває дорогу до зміцнення стабільності в масштабах усієї Європи» та «безсумнівно, позитивно позначиться на загальному політичному кліматі в Європі».

Парламентська хроніка

Якщо приватизували «чикагські хлопчики», то чиї хлопчики націоналізуватимуть?

Ранкове і денне засідання 20 травня

Винесений першим на розгляд сесії проект закону «Про націоналізацію майна в Україні», як і слід було очікувати, викликав неоднозначну реакцію народних депутатів. Хоча б тому, що існує три варіанти цього законопроекту — народних депутатів Наталії Вітренко, Олександра Кожушка та Павла Кузнєцова. Перша представила свій варіант Наталія Вітренко, від якої дісталося Міжнародному валютному фонду, і зокрема, як вона висловилася, «чикагським хлопчикам» — тобто названим нею деяким молодим демократам — управлінцям, які начебто за чиїмось сценарієм спрямовували приватизаційні процеси в Україні.

Наталія Михайлівна пропонує відмовитися від терміна «реприватизації», як вузького і слизького, і користуватися терміном «націоналізація». Під останнім вона розуміє примусове повернення у власність держави певного приватизованого майна.

Націоналізацію вона пропонує провести не лише шляхом примусового платного відчуження майна юридичних і фізичних осіб з необхідним відшкодуванням за нього, а й розірвання у судовому порядку договорів купівлі-продажу цього майна або визнання цих договорів такими, що суперечать закону.

Якраз в останньому автор іншого варіанта законопроекту Олександр Кожушко вбачає дублювання вже чинних законів і загалом вважає, що колега Вітренко вийшла за рамки предмета розгляду запропонованого законопроекту. На відміну від Наталії Вітренко, він вважає за доцільне, що націоналізацію майна повинен здійснювати не лише фонд державного майна, який не має навіть права законодавчої ініціативи, а Кабінет міністрів загалом.

Парламент також має заслухати і варіант законопроекту Павла Кузнєцова.

На початку засідання Верховна Рада вирішила, що останній тиждень травня частина депутатів може працювати в округах, а частина — у комітетах. Вирішено також попрацювати у парламентських комітетах і другої половини середи. Тобто сьогодні.

***

На денному засіданні тривало подання варіантів проекту закону України про націоналізацію майна в Україні. Автор третього альтернативного проекту Павло Кузнєцов вважає, що підприємства, які мають для держави першочергове значення, можуть бути націоналізовані тільки за рішенням Верховної Ради України. З підприємствами місцевого значення мають працювати місцеві органи влади. Автор альтернативного законопроекту докладно зупинився на механізмі самого процесу реприватизації. Один з мотивів його — це повернення коштів державою власникам підприємств, що націоналізуються. Цей механізм має передбачити процедуру, за якої держава не повинна повертати власникам приватизованого підприємства більше коштів, ніж це підприємство коштувало під час приватизації.

Народні депутати України Станіслав Ніколаєнко, Петро Осадчук, Володимир Пилипчук, Віктор Пинзеник, Михайло Косів виклали свою позицію щодо прийняття цього закону. Спільна думка, яка об'єднує їхні виступи, полягала в тому, щоб не допустити свавілля чиновників під час визначення об'єктів, які мають повернутися в державне користування.

Більшість пропозицій стосувалася того, щоб усі три альтернативні проекти пропонованого закону звести в один варіант і потім винести на друге читання.

Однак голосування не було результативне.

Анатолій БЕНЬ,
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олександр МОРОЗ: Верховна Рада відкрита для співробітництва

(Початок на 1-й стор.).

Що призвело до такого стану? На думку президента УСПП Анатолія Кінаха, що виступив з доповіддю перед 324 делегатами, — непослідовність дій Кабінету міністрів, який продовжує ситуативно, некомплексно реагувати на поточні економічні проблеми, а також заполітизованість діяльності Верховної Ради, котра гальмує прийняття вкрай важливих для економіки і країни законів з удосконалення податкової, соціальної політики і всього блоку економічних регуляторів.

Ці висновки підтримав і розвинув у своєму виступі на з'їзді Президент України Леонід Кучма, який досить жорстко висловився на адресу і виконавчої, і законодавчої гілок влади. Завдання досягти в поточному році стабілізації виробництва, вважає він, нині під загрозою зриву.

Якщо у базових галузях така стабілізація намітилася, то в машинобудуванні, легкій, харчовій, лісовій і деревообробній промисловості, виробництві будівельних матеріалів ситуація набула загрозливого характеру. Вона практично вийшла з-під контролю уряду, міністерств і відомств. Спад виробництва у згаданих галузях за 4 місяці поточного року становив 12,9—19,2 відсотка. Протягом квітня зовсім не працювали 1,1 тисячі промислових підприємств, або 12 відсотків від загальної кількості.

Фактично зупинився інвестиційний процес.

Протягом січня— квітня 1997 року будівельні організації виконали обсяг робіт на 22,1 відсотка менше, ніж торік.

Погіршується фінансовий стан підприємств. Не тільки окремі з них, а й цілі галузі, зокрема енергетика, завершили чотири місяці поточного року з від'ємною рентабельністю.

Не розв'язується проблема погашення заборгованості у зарплаті, пенсіях, інших соціальних виплатах. Тільки у квітні заборгованість у заробітній платі зросла на 1,2 відсотка. За станом на 10 квітня, 11,7 мільйона чоловік, зайнятих у галузях економіки, не отримали вчасно зарплату.

На жаль, досі не вироблено економічних механізмів стимулювання виробничого процесу.

Сприятливі економічні передумови, пов'язані з досягненням грошової стабілізації, істотним зниженням інфляції, налагодженням необхідних економічних зв'язків, належно не реалізуються.

Оскільки немає нездоланних об'єктивних передумов подальшої економічної кризи, то все впирається, очевидно, у рівень економічного керівництва, діяльність промислових структур, у їх неспроможність виконувати свої безпосередні службові обов'язки.

Однак і Верховна Рада, як вважає Президент, не здатна створити законодавче поле, достатнє для реалізації неюю ж схваленого курсу економічних перетворень. І річ тут не тільки у професіоналізмі, рівні компетентності окремих депутатів. Даються взнаки передусім надмірна політизованість, прагнення будь-що стримати ринкові перетворення, дестабілізувати економічну ситуацію і отримати у такий спосіб відповідні дивіденди.

Однак у виступі Голови Верховної Ради Олександра Мороза було наголошено, що промисловці і підприємці завжди мали можливість брати участь у розробленні тих чи інших законопроектів. Більше того, ряд депутатів є членами УСПП.

Новий пакет податкового законодавства — це низка нових законів і більш як 287 змін до 63 чинних. Прийняти це за одну ніч, як дехто з сарказмом посилається на досвід прийняття Конституції, неможливо. Не слід забувати, що прийняття Конституції було вінцем шестирічної копіткої роботи. Не менш копітка робота триває й нині. Один лише приклад. Одіозною вже стала фраза про сімнадцять мільярдів гривень, що їх «з'їдають» різноманітні пільги. Скрупульозні розрахунки засвідчили: якби сплачувалося все, що було обіцяно, було б щонайбільше шість мільярдів, а насправді залишається тільки два. І так — у кожній поправці, у кожній зміні.

У комітетах Верховної Ради цінують практичний досвід промисловців і підприємців, парламент був і залишається відкритий для співробітництва. На завершення виступу Олександр Мороз подарував керівництву УСПП 11 томів законів України і порекомендував, захищаючи інтереси товаровиробників, діяти економічно обгрунтовано, у правовому полі, а не бути заручниками політичних ігор.

У роботі з'їзду взяли участь члени уряду на чолі з Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, депутати, голови обласних, міських і районних органів самоврядування.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Фондовий ринок – ключ до відродження економіки

19 травня під час зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з головою Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Олегом Мозговим, керівниками структурних підрозділів відбулася зацікавлена і грунтовна розмова про становлення та роль цього органу управління, утвореного не за галузевим, а функціональним принципом.

Як відомо, 26 листопада минулого року набув чинності прийнятий Верховною Радою закон «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні». За класичним зразком колегіальності — з парламентським кадровим затвердженням — народилась і сама держкомісія. Тому і невипадково було перше ділове запитання високого гостя: «Чи відповідає діяльність комісії ідеології закону?». Навколо цієї тези і будувався в подальшому довірчий та відвертий діалог.

Підкреслювалося, що система фондового ринку не менш важлива за банківську систему. Що саме її призначення й обов'язок організувати рух капіталу. Добитися, щоб механізм такого руху був загальнодоступний, прозорий, справедливий. Максимально сприяв стабілізації, а далі — і розвитку виробництва на основі вітчизняного та іноземного інвестування. Йшлося про необхідність прискорити законодавче врегулювання діяльності акціонерних товариств, пайових фондів громадян як вкладників капіталу в національну економіку тощо.

Голова Верховної Ради запропонував комісії більше зосередитися на підготовці законопроектів, необхідних для розвитку фондового ринку, пообіцяв дієве сприяння в роботі.

Прес-служба Верховної Ради України.

У Конституційному суді України

ПРОТЛУМАЧИЛИ: МОЖУТЬ!

13 травня Конституційний суд України оприлюднив рішення щодо так званої справи про несумісність депутатського мандата з іншими видами діяльності. Нижче ми публікуємо витяги з офіційних документів.

З рішення Конституційного суду України про офіційне тлумачення статей 58, 78, 79, 81 Конституції України та статей 243-21, 243-22, 243-25 Цивільного процесуального кодексу України (у справі щодо несумісності депутатського мандата)

Конституційний суд України **вирішив:**

1. Статтю 58 Конституції України та пункт 2 Перехідних положень Конституції України потрібно розуміти так, що дія частин другої і третьої статті 78 та частини четвертої статті 81 Конституції України щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності не поширюється на народних депутатів України, обраних у період від 27 березня 1994 року по 8 червня 1995 року, якщо вони поєднали депутатський мандат з іншими видами діяльності до 8 червня 1995 року, коли на конституційному рівні було встановлено обмеження на таке поєднання.

2. Словосполучення «інші види діяльності», яке вживається у частині четвертій статті 81 Конституції України, потрібно розуміти так, що ним охоплюються види діяльності, передбачені частиною другою статті 78, і види діяльності, які згідно з частиною третьою статті 78 Конституції України встановлюються законом.

3. Частина третя статті 81 Конституції України, яка передбачає порядок дострокового припинення повноважень народного депутата України за рішенням Верховної Ради України, стосується виключно випадків, передбачених частиною другою статті 81 Конституції України, і не поширюється на випадки, передбачені частиною другою статті 78 Конституції України.

До випадків, передбачених частинами другою і третьою статті 78 Конституції України, застосовується відповідно до частини четвертої статті 81 Конституції України судовий порядок дострокового припинення повноважень народного депутата України за нормами цивільного судочинства.

4. Вимоги статті 79 Конституції України не поширюються на народних депутатів України, обраних до набуття чинності Конституцією України 1996 року.

5. Рішення Конституційного суду України відповідно до статті 150 Конституції України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і оскарженню не підлягає.

6. Рішення судів загальної юрисдикції про дострокове припинення повноважень народних депутатів України на підставі статті 78 Конституції України у зв'язку з рішенням Конституційного суду України підлягають перегляду.

7. Рішення Конституційного суду України набуває чинності з дня його офіційного оприлюднення.

8. Рішення Конституційного суду України підлягає опублікуванню у «Віснику Конституційного суду України» та в інших офіційних виданнях України.

Судді Конституційного суду О. Мироненко та М. Савенко виклали свою окрему думку стосовно наведеного рішення.

Зокрема, О. Мироненко зазначає, що згідно з загальновизнаними принципами сучасного права Конституція України є нормативним актом найвищої юридичної сили негайної дії, тобто її норми поширюються на всі факти минулого і правовідносини, які виникли до набрання чинності Основним Законом, за винятком випадків, чітко окреслених у розділі XV Конституції України 1996 р. Отже, колишні конституційні норми, які не забороняли (до 8 червня 1995 р.) поєднання депутатського мандата з іншими видами діяльності, втрачають юридичну силу стосовно всього складу нинішнього депутатського корпусу незалежно від часу обрання народного депутата України.

На думку О. Мироненка, невиконання народними депутатами зобов'язань звільнитися з попереднього місця роботи у разі обрання не відповідає принципам справедливих вимог моралі Загальної декларації прав людини, нормам Міжнародного пакту про громадські і політичні права, принципам Основного Закону України.

В окремій думці судді Конституційного суду М. Савенка йдеться про те, що Конституційний суд України не вправі вирішувати питання про відповідність законів та інших правових актів не чинній Конституції держави, бо Конституцію України 1978 року визнано такою, що втратила чинність. Отже, висновок суду зроблено з перевищенням установлених Конституцією України і Законом України «Про Конституційний суд України» повноважень.

Положення законів України «Про статус народного депутата України», «Про назву, структуру і кількісний склад нового парламенту України», «Про вибори народних депутатів України» з наступними змінами і доповненнями в частині встановлення умов здійснення народними депутатами своєї діяльності на постійній основі і несумісності депутатського мандата із заняттям іншою трудовою діяльністю не суперечать чинній Конституції України, і дія цих законів визначається відповідно до статті 1 Перехідних положень Конституції України.

З огляду на викладене висновки про неузгодженість окремих положень цих законів з Конституцією України 1978 року не можна визнати достатньо обгрунтованими.

Положення статей 93, 111 цієї Конституції України, на які є посилання в рішенні, також передбачають звільнення народних депутатів України від виконання службових обов'язків на весь період своїх повноважень у випадках, передбачених законом.

Згідно із статтею 114 Конституції України 1978 року порядок діяльності Верховної Ради України та її органів визначається Регламентом Верховної Ради України та іншими законами України, що видаються на основі Конституції України. Зазначені вище закони прийнято відповідно до статті 114 Конституції України і їх не можна визнати такими, що прийняті не на основі Конституції України 1978 року.

Статтю 58 Конституції України викладено чітко, зрозуміло, і практичної необхідності у її з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації немає, тому положення цієї статті офіційного тлумачення не потребують.

Увага: конкурс!

Наближення до Роксолани, або бідні також усміхаються

(Початок на 1-й стор.).

... Телепрем'єру довгожданої «Роксолани» Бориса Небієрідзе показують пізно та ще й у розпал городньої лихоманки. Але фільм — дивляться, і вже очевидно: про нього можна говорити навіть у поважній компанії, не боячись звинувачень у мильно-оперному патріотизмі. Та не все просто. Привчений до прилизаності класичних мильних опер, першу серію «Роксолани» споглядаєш із розпачем. Другу серію — пропускаєш з вигуком Богдана Жолдака: «І нікада впрєдь!» Коли ж підходить третя, кажеш собі: а дай-но гляну, хто там ще лишився живий і як вони виборсуються з химерії, яку самі собі придумали? І тут ти раптом потрапляєш у полон подвійного інтересу: до фільму як такого і до першої української спроби цей фільм зробити.

Здається, «Ізаурі» було на нашому екрані легше, бо ми цікавилися сюжетом без уваги до псевдобразильського антуражу. Мабуть, у подібних серіалах важко позбутися певної «бразилійності», вона є й у «Роксолані», але тут будь-яка історико-побутова неточність чи невдала репліка сприймається надто ревниво, бо все це надто близьке кожному. Тому-то ріже вухо суконна мова фільму, що іноді звучить як недбалий переклад з есперанто на несправжню українську. Тому-то муляють око непоодинокі епізоди, зроблені з таким поспіхом, що актори не встигають їх зіграти.

Але є в «Роксолані» й речі, невластиві конвеєрним серіалам. Приміром, у перших п'яти серіях тут більше старанно опрацьованих другорядних чи й зовсім крихітних ролей, ніж у цілій «Ізаурі».

І вже зовсім не схожа Роксолана Ольги Сумської на типову серійну «рабиню». В ній притягує не стільки сюжет (знайомий наперед), скільки щось метафізичне, як ота усмішка, несподівана, несміслива, майже дитяча, що осяває її обличчя в найневідповідніших для бідної дівчини ситуаціях — немов передчуття не відомої нам радості.

Якраз завдяки оцій усмішці трикутник Сулейман —Роксолана — Степан видається трикутником вельми інтригуючим і нерівнобедреним. Схоже, що «зла доля» тут ні при чім — сама Роксолана, навіть ще не бачивши дивно-нерішучого інтелігентного султана, віддає йому перевагу перед своїм пісенно-канонічним женихом. В усякім разі, така крамольна підозра у глядача виникає, незважаючи на сюжет і на те, що перша зустріч султана з Роксоланою вирішена у фільмі до смішного здрібнено, по-школярськи, немов у серіалі «Перші поцілунки».

Очевидно одне: фільм став феноменом суспільної свідомості, ще не будучи до кінця побаченим і осмисленим. А осмислення мистецтво, як казав один юрист, належить народові, то кому ж іще той феномен осмислювати? Отож, наша газета оголошує конкурс читацьких відгуків і симпатій на серіал «Роксолана». При цьому керуємося своїм постійним принципом: газета мусить морально й матеріально підтримувати вітчизняного (кіно) виробника і вітчизняного (кіно) споживача.

А ТЕПЕР — КОНКУРС!

Він проводиться у два етапи.

Умови першого етапу до неможливого прості. Отже, після перегляду перших десяти серій «Роксолани» на УТ-1 чекаємо від наших читачів:

1. Кращого ПОЗИТИВНОГО відгуку на «Роксолану» (плюс ваша оцінка трьох найвдаліших ролей — чоловічої, жіночої, епізодичної).

2. Кращого КРИТИЧНОГО відгуку на «Роксолану» (плюс ваша оцінка трьох найвдаліших ролей — чоловічої, жіночої, епізодичної).

3. Чому я заздрю (не заздрю) Роксолані? — завдання для дівчат усякого віку (плюс ваша оцінка трьох найвдаліших ролей).

Кращі читацькі відповіді відзначатимуться преміями 500, 300 і 100 гривень. Тобто, премій у першому етапі усього дев'ять.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ:

— відгуки мають бути вмотивовані: що, чому і як, а не просто «подобається — не подобається»;

— обсяг відгуку — не більше трьох машинописних або рукописних сторінок;

— разом з відгуком маєте обов'язково надіслати копію передплатної квитанції на «Голос України» і на «Голос України—Тиждень» на друге півріччя 1997 року;

— умови другого туру конкурсу (після перегляду наступних серій «Роксолани») будуть практично такими ж, отже, ви маєте змогу грати і виграти ще раз!

Кращі відгуки — публікуватимуться. Бажаємо успіху й чекаємо листів з поміткою «Роксолана» на конверті.

На фото: Ольга Сумська, актриса Київського театру імені Лесі Українки, виконавиця ролі Роксолани.

Передплата-97

Все вже було. А такого — ще ні

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, зазначеним вище Указом Президента скорочується кількість видань, що до цього мали державну підтримку, зокрема, політичних партій, взагалі закладено скорочення видань (пункт 4 Указу). Небувала затримка початку передплатної кампанії завдає відчутної шкоди свободі слова і діяльності ЗМІ, інформаційному простору України.

Зволікання з передплатою періодичних друкованих видань об'єктивно ставить під загрозу досягнення передплатних тиражів першого півріччя 1997 року, викликає занепокоєння редакційних колективів і справедливе обурення передплатників. Грубо порушуються стаття 34 Конституції України та статті 9 і 10 Закону України «Про інформацію» в частині задоволення інформаційних потреб громадян України.

Комітет висловлює стурбованість таким станом передплатної кампанії і сподівається, що органи виконавчої влади вживуть термінових заходів щодо виправлення становища.

Передплату на II півріччя не оголошено. Але «Голос України» передплатити можна

(Початок на 1-й стор.).

За словами Валентина Петровича, «тайм-аут» з передплатою пояснюється тим, що не публікували Закон України «Про податок на додану вартість». У ст.5 його, зокрема, зазначається, що від оподаткування звільняються операції з... «продажу (передплати) і доставки періодичних видань друкованих засобів масової інформації вітчизняного виробництва».

— А як без такого важливого документа розпочинати передплату? — слушно запитує Валентин Петрович. — І все ж частково ми її оголосили, взявши певну відповідальність на себе.

Валентин Луценко також поінформував «Голос України» про те, що, згідно з Указом Президента України від 16 квітня ц. р. про державну економічну підтримку вітчизняних мас-медіа, Кабмін мав визначити видання, які можуть розраховувати на цю підтримку. Досі «Укрпошта» відповідного списку не отримала.

За твердженнями Валентина Луценка, Міністерство у справах преси та інформації підготувало проект постанови «Про тарифи на розповсюдження друкованих засобів масової інформації» і, погодивши з міністерствами зв'язку і транспорту, передало його до Міністерства фінансів.

Отже, передплата розпочнеться тоді, коли наші фінансисти завізують проект, а Кабінет міністрів видасть відповідну постанову. Довга дорога нагору, довга дорога — згори...

А тим часом редакції, читачі, та й сама «Укрпошта» перебувають у стані заручників чиїхось амбіцій і відомчих інтересів. За прогнозами спеціалістів, затримка з передплатою загрожує втратою третини тиражу всіх видань і, звісно, чималими збитками.

І ще одне питання зависло у повітрі: якою буде ціна послуг по доставці преси?

Іван ІЛЛЯШ.

У номер

● *Токіо*

Чекають на нашу стабільність?

Завершився офіційний візит міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Японії. Візит видався корисним: у цій країні не приховували інтересу до нашої держави. Було ще раз підтверджено, що у справах політичних ми з Японією не маємо жодних непорозумінь. Співробітництво активно розвивається: наприклад, торік Україна підтримала Японію під час голосування про надання їй статусу непостійного члена Ради Безпеки ООН і нині відстоює постійне членство. Японія сподівається на український голос і під час розв'язання питання щодо проведення виставки «Експо-2005» (голосування відбудеться 12 червня в Монако). Геннадій Удовенко, до речі, відвідав місто Сето (префектура Аічі), де вже розпочато підготовку до майбутньої виставки, мав зустрічі з керівництвом префектури.

В розмовах з японськими партнерами міністр закордонних справ не раз зазначав, що Україна зацікавлена в налагодженні передусім економічної співпраці. Хоча товарооборот між нашими країнами поки що невеликий (200 мільйонів доларів), але вже торік він зріс на 45 мільйонів. У нас уже зареєстровано з десяток спільних підприємств, ще більше провідних компаній вже готові розпочати діяльність на українському ринку. З тими, що працюють в галузях — аерокосмічній, транспортного літакобудування, суднобудування, ми, переконаний Геннадій Удовенко, можемо вже тепер говорити на рівних. Очікує Україна і на японські інвестиції. Єдина перепона для економічного співробітництва — наша економічна нестабільність.

У Токіо Геннадій Удовенко мав зустріч з міністром закордонних справ Японії Ю. Ікедою, під час якої підписано меморандум про створення та діяльність Японського культурно-ділового центру в Києві. Також члени делегації зустрічалися з міністром фінансів Японії Х. Міцузкі, віце-президентом Ексімбанку А. Намбарою, головним керуючим директором корпорації «Міцуї» К. Сато, відвідали токійську фондову біржу.

А вчора, в останній день візиту, відбулися переговори з президентом «Кейданрен» (об'єднання провідних японських корпорацій та фірм) паном Тойодою, з керівництвом корпорації «Сумітомо», що входить до «українського комітету» «Кейданрен».

Окрім того, учора Геннадій Удовенко зустрівся з головою палати представників парламенту С. Іто і передав йому листа від Голови Верховної Ради України Олександра Мороза. Відбулася зустріч з членами парламентської асоціації японсько-української дружби.

Наталя ФІЛІПЧУК,
спеціальний кореспондент «ГУ».

● *Київ*

Батьківщина пам'ятає, батьківщина знає...

Учора в Україну з триденним офіційним візитом прибув парламентський статс-секретар Федерального міністерства внутрішніх справ, уповноважений федерального уряду з питань переселенців доктор Горст Ваффеншмідт. На зустрічах із Головою Верховної Ради Олександром Морозом, віце-прем'єром І. Курасом та головою Державного комітету у справах національностей та міграції В. Євтухом вирішуватимуться проблеми етнічних німців, які мешкають на території України.

Горст Ваффеншмідт відвідає також Одесу й інші міста України, де зустрінеться з представниками німецьких меншин.

Наш диплом на Заході не папірець. Але й не дозвіл на роботу

Що не кажіть, а навчатися за кордоном престижно. І нині, коли стало більше можливостей отримати освіту на Заході, серед тамтешніх студентів українців дедалі більше. Частина з них продовжує там навчання, розпочате на батьківщині. Їм добре відомі вагання і сумніви щодо того, як оцінять у зарубіжному закладі їхні атестати, свідоцтва, дипломи, отримані в Україні. Як до них ставляться на Заході? Чи не вважають наші документи про освіту просто «папірцями»?

Загалом, проблема визнання зарубіжних дипломів є у всіх країнах світу. Десятки тисяч молодих людей з Китаю, Ірану, Малайзії, Марокко їдуть здобувати освіту до Європи чи США. Та й самі європейські держави не цураються чужоземної освіти. Але в однакових навчальних закладах — різні дисципліни, терміни навчання і навіть шкала оцінок. В одній країні термін навчання становить чотири роки, в другій — п'ять. Навіть шкільне навчання в різних державах триває і 10, і 11, і 13 років. Бувало, випускникам «десятирічок» не дозволяли вступати до зарубіжного вищого навчального закладу, бо вони не досягли відповідного віку.

Зрештою у всіх державах дійшли висновку: найголовнішим має бути не термін навчання, а обсяг знань. І вже з 1950-х років країни почали укладати угоди про взаємовизнання атестатів про середню освіту, дипломів та вчених ступенів. Ці угоди були переважно регіональними. У Європі з 1953 року ратифіковано кілька конвенцій про взаємовизнання дипломів. Країни соціалістичної співдружності також підписали такий документ. Щоправда, ці конвенції не завжди «спрацьовували».

Україна має угоди про співробітництво в галузі освіти (що передбачають і взаємовизнання документів про освіту) переважно зі східноєвропейськими державами (Болгарією, Угорщиною), країнами СНД та іншими державами — В'єтнамом, КНР, Гвінеєю, Ізраїлем, Бельгією. Нещодавно підписано ще один надзвичайно важливий документ — Конвенцію про визнання кваліфікацій вищої освіти в європейському регіоні, яка діє під егідою ЮНЕСКО та Ради Європи. Крім того, 78 держав і без укладених угод визнають документи про освіту, одержані в Україні.

Отже, що може і чого не може нині український студент за кордоном? Має право вступити до вищого учбового закладу. Вступивши до університету у нас, вже за два роки може продовжувати освіту за кордоном одразу з третього курсу. А вже маючи український диплом, може вступити до аспірантури у будь-який європейський університет — там це називається докторатом.

А чого не може? У більшості міжнародних конвенцій про взаємовизнання дипломів закладено принцип: за кордоном студент не може мати більше прав і пільг, ніж удома. Тобто, якщо ви маєте складати вступні іспити до університету в Україні, то у Франції ви не можете потрапити до вузу лише за оцінками в атестаті, як це роблять молоді французи.

Крім того, переходячи з нашого вузу до зарубіжного, ви маєте «досклasти» всі ті предмети, яких не було у вашій програмі, але які вже вивчили майбутні однокурсники. Не зможете ви продовжувати навчання за кордоном і тоді, коли у вас документи про освіту в Україні — недержавного зразка. Наприклад, якщо ви навчалися в одному з нових «комерційних» вузів, серед яких не всі мають державну ліцензію.

Але, за словами начальника управління керівних та педагогічних кадрів Міністерства освіти України Віталія Погребняка, отримати дозвіл на продовження навчання за кордоном та домогтися, щоб ваш диплом визнали в цій країні — нескладно.

Однак є тут одне «але». Скористатися тим, що наші дипломи визнають на Заході, можуть переважно ті, хто прагне навчатися за кордоном. А отримати роботу в західних країнах, маючи український диплом, —надзвичайно важко. Уявіть: ви маєте медичну, юридичну чи інженерну українську освіту, виїхали на постійне місце проживання за кордон і отримали там підтвердження своєї кваліфікації. Але право працювати за фахом ви отримаєте лише після великої кількості екзаменів, тестів, перевірок і т. п. І з такими труднощами зустрічаються за рубежем не лише українці. Тож, навіть навчаючись в іноземній державі, більшість наших співвітчизників знають, що працювати вони повернуться, імовірніше за все, додому.

Надія БЕДРИЧУК.

Столиці світу

На знімку: одна з сучасних мечетей в Ель-Кувейті — столиці Держави Кувейт.

Хто сміється останній

Не буде того в Того

Дипломатичним скандалом нещодавно затьмарилися відносини між Сполученими Штатами й африканською державою Того. Віце-консула США Джоела Ерендрайха оголосили персоною нон грата в Того і наказали залишити цю країну протягом 72 годин.

Причиною такого суворого поводження тоголезців з дипломатом стала ганебна поведінка американця. Стався неприємний інцидент: група тоголезьких танцюристів оформлювала візи для виїзду до Атланти, на Всесвітній фестиваль негритянсько-африканського мистецтва та культури. Але американський віце-консул вирішив зле пожартувати (чи познущатися?) і заявив, що артисти мають довести свій професіоналізм, станцювавши у... дворі посольства.

Певно, це запрошення було не дуже чемне, бо танцюристи і представники міністерства культури Того сприйняли його як образу. Один з членів уряду згодом так прокоментував оголошення американського дипломата персоною нон грата: «Ми не можемо дозволити, щоб ті, хто дає нам уроки щодо дотримання прав людини, першими зневажали їх у Того».

Дослівно

Війна скінчилася. Але ж вона була!

Світова преса, як і раніше, не оминає увагою подій в Росії, аналізуючи мирний договір, підписаний у Москві президентом РФ Б. Єльциним та президентом Чечні А. Масхадовим.

Німецька газета «Рейнішe пост» розповідає: «Мирний договір свідчить про прагнення керівництва Росії та Чечні дійти згоди. Саме тому розв'язання суперечливих питань, зокрема щодо політичного статусу Чечні, було відкладено. Якщо такі методи виправдають себе, то вони зможуть стати моделлю для розв'язання проблем кавказького регіону загалом».

Німецька газета «Франкфуртер рундшау» дотримується іншої думки: «Борис Єльцин цього разу перевершив сам себе: у Кремлі урочисто оголошено про припинення війни, якої офіційно нібито й не було. Тепер Єльцин стверджує, що зовсім не він перший підняв меч війни, направивши у грудні 1994 року війська на Кавказ. За його словами, війна між Росією та Чечнею — давня й розпочалася десь 400 років тому. Такі твердження начебто звільняють кремлівського лідера від відповідальності за 50 тисяч загиблих під час цього збройного конфлікту. Щодо чеченців, то до намагань Єльцина виправдати себе вони поставилися байдуже. Для чеченців нині головне те, як довго можна буде довіряти словам російського президента. Адже документ, підписаний у Москві, лише віддалено схожий на справжні угоди, які мають ратифікуватися парламентами. Значення цього документа буде залежати від того, чи вистачить обом сторонам доброї волі для нелегкого примирення. А воно справді буде нелегким, адже поновити довіру і забути про минуле в одну мить неможливо».

З огляду радіо «Дойче велле».

Експрес-інтерв'ю

Розгорнемося?

Восени цього року в Гельсінкі відбудеться засідання спільної україно-фінляндської комісії з економічного співробітництва. Про це кореспондентові «ГУ» повідомив заступник генерального директора відділу зовнішньоекономічних зв'язків міністерства закордонних справ Фінляндії Кауко ЕМСЕН, який побував у Києві.

— Питання, що розглядатимуться під час третього засідання спільної україно-фінляндської комісії, можна назвати традиційними: пожвавлення торгівлі, залучення фінляндських інвестицій в українську економіку, створення спільних проектів. На жаль, нині наше співробітництво досить мляве. Товарооборот становить близько 100 мільйонів доларів — на такому рівні Фінляндія торгує з невеликими або віддаленими країнами: Парагваєм, Чилі, Кенією. А співпраця з Україною має великі перспективи. Зокрема, ми б могли здійснити спільні проекти в галузі енергозбереження, лісовому господарстві, телекомунікаціях, харчовій промисловості. Є й цікаві екологічні програми.

Нині підписано чимало угод, спрямованих на розширення двосторонньої співпраці. Але ці домовленості не завжди втілюються в життя. Фінляндські компанії «згортають» свою діяльність в Україні, товари часто потрапляють до покупців через треті країни. Сподіваємося, ці проблеми можна розв'язати.

Посиленню захисту прав і свобод громадян

був присвячений пленум Верховного суду України, який щойно відбувся. Голова ВСУ Віталій Бойко в своїй доповіді звернув увагу на ті негативні явища, що мають місце в роботі судів і знижують ефективність правосуддя. Це тяганина в розгляді справ, безпідставне засудження громадян, збереження репресивного підходу в судовій практиці при розгляді кримінальних справ.

Так, кількість справ, що розглядають суди з порушенням встановлених строків, збільшується.

Число необгрунтовано засуджених громадян минулого року, порівняно з позаминулим, зросло більш як на третину.

Через допущення судами помилок при вирішенні справ минулого року скасовано і змінено 12672 рішення в цивільних справах та вироки в кримінальних справах щодо 100369 осіб.

Йшлося також про випадки, коли організаторам і активним виконавцям тяжких і корисливих злочинів призначали покарання, яке у зв'язку з м'якістю було неадекватне тяжкості злочину і особі винного. За м'якістю покарання 1996 року скасовано вироки щодо 1324 засуджених, що становить майже четверту частину від числа скасованих вироків.

У цивільному судочинстві найбільшу частку займає розв'язання майнових, житлових, трудових спорів. Задоволено 1,8 тис. позовів про поновлення права власності громадян, 6,7 тис. — про поновлення житлових прав, 2,2 тис. — про поновлення на роботі незаконно звільнених робітників і службовців. Суди задовольняють позови про стягнення заробітної плати, яку громадянам не сплачують місяцями. Проте рішення судів у цій частині залишаються в переважній більшості невиконані.

При усуненні недоліків багато що залежить від самих суддів і рівня їх фахової підготовки, ставлення до людини як суб'єкта права.

Разом з тим є чинники, що негативно впливають на роботу судів, усунення яких безпосередньо не залежить від суддів та керівництва судів. Зокрема, і фінансові.

З метою удосконалення судової діяльності у сфері захисту прав людини пленум Верховного суду України прийняв відповідну постанову.

Алла ПАСТУШЕНКО.

Резонанс

«По зубрах – із табельної зброї»

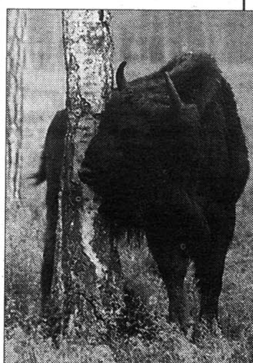
Публікацію під таким заголовком вміщено в нашій газеті від 15 лютого н. р. У ній йшлося про браконьєрський вчинок працівників міліції Калинівського РВВС Вінницької області. Після полювання, куди вони виїхали з табельною зброєю, службовим транспортом, в Уладівському лісництві Літинського району стало менше на три зубри. Знищення цих тварин, нагадаємо, карається законом, адже їх занесено до «Червоної книги».

Про рішення суду, де нещодавно було розглянуто справу браконьєрів, розповідає начальник відділу нагляду за додержанням природоохоронного законодавства обласної прокуратури Володимир ВАСИЛЮК:

— Найприкріше те, що порушили закон працівники міліції, щоправда, уже колишні, адже всіх їх звільнено з посад. Старшина міліції А. Панасюк, водій міліцейського УАЗика А. Некротюк у компанії з військовослужбовцем О. Бєлінським на полювання збиралися, як на бойову операцію. До того ж ще й хильнули оковитої. Зубрів довго шукати не довелося—на їхнє стадо натрапили неподалік Уладівки. Некротюк зупинив машину і кількома пострілами з карабіна вбив двох тварин. Третю лише поранив. Проте втекти їй, закривавленій, не вдалося. Браконьєри добили красеня-зубра з пістолетів.

Затим їм знадобилася допомога. Знайшли її, хоч як це прикро, в особі того, хто повинен був вивести їх на чисту воду: лісник із с. Павлівки Б. Готюр прибув до лісу трактором з причепом, куди й завантажили двох убитих тварин. Завершити «операцію», що так успішно розпочалася, горе-мисливцям все-таки не вдалося. На перешкоді став місцевий єгер О. Сіваченко. Про те, як він це зробив, причому ризикуючи життям, йшлося в згаданій на початку публікації.

Знищення зубрів дорого обійшлося браконьєрам: спершу за шкоду, заподіяну природі, довелося викласти 7650 гривень, а тепер на них

чекають ще й чималі суми штрафу. За вироком суду найактивніший учасник «операції» та ще й, як з'ясувалося, її організатор Некротюк має сплатити 3000 гривень, а його спільники Панасюк і Бєлінський — по 1500.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Військо

Невже західняки не люблять море?

Нещодавно інформагенція «Інтерфакс-Україна» спростувала твердження низки засобів масової інформації Криму про те, що офіцерський корпус Військово-морських сил України поповнюють тільки представниками західних регіонів країни. За даними агенції, кожен другий курсант Севастопольського військово-морського інституту, де кують кадри для українського флоту, —севастопольці. Загалом із 1303 курсантів, які навчаються в інституті, 714 — кримчани. Виявилось, що найменше в СВМІ вихідців із західних областей України: немає жодного курсанта із Закарпатської області, з Тернопільської — лише 2, Чернівецької та Волинської — по 4, Львівської — 9 осіб. У 1996 році з Житомирської, Закарпатської, Тернопільської областей України до СВМІ не вступив жоден курсант.

Такі дивні диспропорції в підготовці кадрів для українського флоту спонукали мене звернутися за коментарем до начальника СВМІ капітана 1-го рангу В'ячеслава Сичова, який висловив певну стурбованість ситуацією. Хоча для її існування є об'єктивні причини. За його словами, звичайно, ніхто не забороняє галичанам чи волинянам, а також полтавцям чи харків'янам вступати до Севастопольського військово-морського інституту. На жаль, торік було скасовано безкоштовні проїзні документи для абітурієнтів військових вузів, і це відчутно вплинуло на прийом курсантів з інших, особливо віддалених, регіонів України.

Щодо «засилля» місцевих у СВМІ, то традиційно севастопольські хлопці, а тепер вже і дівчата йшли шляхом батьків і обирали професію військово-морського офіцера. І нині значна частина курсантів продовжують сімейні династії. Тож, на думку капітана 1-го рангу В. Сичова, цілком нормально, що більшість севастопольців обирають СВМІ, а не їдуть на навчання до російських військових училищ.

Тим часом командування інституту вживає заходи для того, щоб у ньому було представлено всі регіони України. Скажімо з Тернопільською областю Севастопольський військово-морський інститут уже уклав спеціальну угоду, тож тернополян з офіцерськими погонами на українському флоті незабаром буде більше.

P. S. До уваги галицьких парубків. За даними приймальної комісії СВМІ, документи на навчання цього року подали 58 севастопольських дівчат. Начальник інституту стверджує, що всі як одна — південні красуні.

Володимир ПРИТУЛА.

Сімферополь.

Кримінал

Знає собака, де вибухівка зарита

Останніми роками в структурі УМВС України в Дніпропетровській області з'явилося чимало нових підрозділів. Один з них -міжрегіональна вибухотехнічна служба, що була сформована в липні 1995 року. Командує підрозділом підполковник міліції Ігор Кулiченко. Колективу, який складається всього з п'яти чоловік, допомагає спаніель Лорд. Його навчено знаходити вибухівку. Крім Дніпропетровської, за службою закріплено ще дві області — Кіровоградська та Запорізька.

Торік спеціалісти служби переглянули 80 місць подій. І хоча більшість таких загроз, як правило, виявляються фальшиві, розслаблятися не слід.

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА. (ДІНАУ-Укрінформ).

Грамів – 200, років – п'ять...

У селищі Клесів Сарненського району, де розробляють поклади поліського бурштину, поруч не припиняється й індивідуальне «освоєння» цього цінного каменю. Промишляють навіть серед білого дня. Недавно, наприклад, двоє місцевих мешканців — Микола Чиж та Олександр Трофимець — так захопилися видобуванням «сонячного каменю», що й не помітили працівників міліції.

Оскільки незаконне видобування каменю карається законом, то самодіяльним старателям загрожує позбавлення волі терміном до 5 років.

А назбирали його копачі всього якихось 200 грамів.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Повертаючись до надрукованого

Боляче за армію

ПРОЧИТАВ статтю у вашій газеті від 9 квітня 1997 року «Змінив гімнастерку на цинк» Ольги Вітер і не зміг втамувати свої емоції. Сів писати відгук на цю статтю. Спочатку хочеться подякувати всім журналістам, які сьогодні не мовчать і пишуть правду про найстрашніше.

Я, Кириченко Костянтин Іванович, майор запасу (ВПС), у даний час є головою Криворізького міського об'єднання ветеранів Афганістану та воєнних конфліктів у інших країнах. Я та мої бойові товариші пройшли сувору службу в лавах ВПС, понюхали пороху в Афганістані. Але про «дідівщину», яка в наш час з язика не сходить, знали лише з чуток. Я не пам'ятаю такого випадку, щоб солдат знущався з солдата. Був порядок та дисципліна в армії. Офіцери несли кримінальну відповідальність за своїх підлеглих. І солдати були правослухняні, бо могли б отримати за «дідівщину» мінімум 4 роки дисциплінарного батальйону, а, може, й іще гірше.

Що ж коїться зараз в армії? Чи є там взагалі офіцери у повному розумінні цього слова?! Яка мати сьогодні може відпустити свого сина до такої армії?

Я вважаю, що винні в «дідівщині» в армії не солдати, а офіцери, які займаються (точніше, не займаються) вихованням своїх підлеглих. Якщо вимагали б від офіцерів суворо за законом, а ті, в свою чергу, від своїх підлеглих, то не було б нещасних Юніних. Цікаво, хоча б один офіцер був покараний за подібну подію у своїй частині, роті, взводі? За такі злочини згідно з ст. 238 КПК України (нестатутні взаємовідносини) передбачається покарання у вигляді позбавлення волі до 12 років. Пане міністре оборони України, пане головний прокуроре Збройних Сил України, я хочу вас спитати: «Скільки офіцерів за останні п'ять років було покарано за цією статтею?»

У старій армії офіцер життя не шкодував заради врятування солдата. Так було в Афганістані, коли, визволяючи з оточення одного-двох солдатів, гинули два-три екіпажі гелікоптерів.

Схаменіться, панове офіцери! Схаменіться, доки не пізно! Інакше вас проклянуть усі матері і навіть ваші нащадки!

До цього листа просимо приєднати і наши голоси від імені сотень й тисяч нинішніх та майбутніх солдатських матерів і батьків.

Сумуємо разом з батьками загиблого юного солдата Юніна, тавруємо ганьбою посадових осіб, що допустили цю смерть, проклинаємо вбивць та звертаємося до «високих панів»: наведіть порядок в Українській армії чи розпустіть її! Це не армія, якщо в ній немає дружби та взаєморозуміння між солдатами, почуття обов'язку та взаємодопомоги. Якщо забуто святе військове правило: «Сам загинь, а товариша врятуй», а замість цього солдати за потурання офіцерів розважаються тим, що калічать один одного та вбивають.

Така армія неспроможна бути захисницею Батьківщини.

Скажіть міністре, чи читали Ви цю статтю? Скажіть, як же нам, батькам, чиї діти перебувають в армії, тепер жити, знаючи, що над нашими дітьми там знущаються та вбивають їх?

Як бути нам, батькам майбутніх солдатів!? Адже це не перший випадок загибелі, а багато про які не знаємо. І не секрет, що більшість демобілізованих солдатів повертаються додому з ушкодженим здоров'ям, з порушеною психікою, з вибитими зубами і т. п.

Ми звертаємося до вашого сумління та обов'язку!

Всього 8 підписів.

Регіон: політичний спектр

Партійні тіні на весняним обрії

Картинки з натури

З НАСТАННЯМ тепла знову завирували громадсько-політичні пристрасті на Кіровоградщині. 17 березня крайовий провід Руху організував мітинг у рамках акції «Зарплата». 18-го обласна організація Всеукраїнського союзу робітників пікетувала облдержадміністрацію. 26-го застрайкувала шахта «Ведмежоярська», 24 шахтарі якої відмовилися виходити на поверхню і просиділи декаду під землею. Її підтримали деякі інші підприємства...

Зрозуміло, що страйки самі собою не відбуваються. Потрібні причини, потрібні організатори. Такими «організаторами» стали, з одного боку, уряд і держава, які заборгували працюючим, особливо бюджетникам, у виплаті заробітної плати, допустили занепад освіти, культури, медицини і т. ін., з іншого — ті політичні сили, які намагаються спрямувати людське невдоволення у потрібне для них русло.

Усі кольори «веселки»

Політична палітра на Кіровоградщині досить розмаїта. Тільки зареєстрованих 14 обласних організацій різних політичних партій. А разом з незареєстрованими партіями, об'єднаннями, громадськими, молодіжними організаціями набереться до чотирьох десятків. Раніше саме вони задавали тон у політичному житті області. Тривали постійні ідеологічні змагання між лівими — соціалістами, до яких дещо пізніше, після легалізації, приєдналися комуністи, і правими, яких уособлював Народний рух. У людних місцях виставляли щити з програмними документами, вирізками газет, з добірками критичних статей. Проводили мітинги, на яких ці документи озвучувалися, висували взаємні звинувачення, закликали людей під ті чи інші прапори. Зараз же ситуація змінилася. Партій, численних і ні, розвелося стільки, що в Кіровоградському держуніверситеті імені Винниченка вирішили навіть започаткувати «круглий стіл» «Центральна Україна: соціально-політична думка наприкінці XX століття», аби студенти-історики, які матимуть другу професію — політолога змогли розібратися **«хто є хто»**.

Критика як рушій прогресу

Із зареєстрованих найчисельніша обласна організація КПУ (3265 членів, 211 осередків у містах і районах), яку очолює голова правління ВАТ «Кіровоградський ремонтно-механічний завод імені В. К. Таратути» Володимир Пузаков. Маючи більше двох десятків своїх представників в обласній раді, значну кількість у районних і сільських радах, комуністи намагаються проводити свої програмні положення саме через представницькі органи. Звісно, наскільки це вдається. Хоча не відмовляються й від громадських акцій. Як, наприклад, у листопаді 1995-го — на початку 96-го збір підписів за проведення Всеукраїнського референдуму з основних положень Конституції України. За даними обкому, тоді було зібрано 100 тисяч підписів. Коли ж до Верховної Ради України було подано узгоджений проект Конституції, 20 березня минулого року ліві організували в обласному центрі мітинг, на якому розкритикували проект і діяльність Президента України.

Загалом же діяльність комуністів, їх участь у спільних заходах лівих має пропагандистський характер. Як і нинішнього квітня: ленінський суботник 19-го, покладання квітів і ленінські читання 22-го, підготовка до участі в святкуванні 1-го Травня, Дня Перемоги.

Рівність як кредо

Не дуже відрізняються методами роботи і другі за чисельністю в області — соціалісти. Їх, об'єднаних в 138 осередків, 1365 членів. Голова обласної організації — депутат облради, доцент держуніверситету Микола Садовий. Їх економічна програма, на відміну від комуністів, дещо ліберальніша. Вони ставлять за мету відновлення соціалістичного способу виробництва, розвиток соціальної сфери і добробуту трудящих до рівня радянських часів, збереження державної власності в базових галузях промисловості, визнання землі всенародною власністю, збереження колективних господарств і колективної власності, державну підтримку АПК. Соціалісти виступають за багатоукладну економічну систему, рівноправне становище різних форм власності за визначальної питомої ваги державного сектора економіки. А необхідною внутрішньою передумовою для соціалістичного будівництва є демократична політико-правова система.

Це, може, й правильно, але ж таку систему ще треба створити. Бо після тієї суспільно-економічної руйнації, що її зазнала Україна, зробити це буде важко.

Б'ють за «соціал», б'ють за «демократи»

Дуже швидко зростають лави обласної організації Об'єднаної соціал-демократичної партії, яку очолює президент благодійного фонду «Єлисавет» Сергій Пересунько. Нині вона нараховує більше тисячі чоловік і має осередки у 18 районах області.

— Хоч нас і б'ють з обох боків — праві за те, що ми «соціал», а ліві — під «демократи», але ми тільки міцніємо, — пожартував Сергій Іванович. — Та ми справжні центристи, виступаємо за побудову демократичної економічно розвиненої держави. Вважаємо, що повинні бути різні форми власності, але в аграрному секторі — ми проти розвалу колективних господарств. Треба потужний потенціал АПК реформувати, зробити селян справжніми власниками, але не відкочуватися в докапіталістичну систему виробництва. Що робити, як діяти — показує більш як столітній досвід існування розвинених країн Європи.

Ті, що блокуються

Дещо меншою є облорганізація Селянської партії України (голова — керівник обласної асоціації з виробництва яловичини «Кіровоградм'ясо» Андрій Скляренко). У районах вона має 57 осередків, які об'єднують 887 чоловік. Свого часу навіть випускали газету «Сільське життя», а потім, за браком коштів, припинили.

Обстоює збереження колективних форм господарювання, наявність землі у колективній власності, захист соціальних інтересів селян. На майбутні вибори, судячи з усього, йтиме у блоці з лівими.

Землю ладні продавати

Серед правих найчисленнішою обласною організацією є Народний рух (керівник — начальник обласного управління Ощадбанку України Валерій Репало). Хоч чисельність рухівців у області порівняно й невелика —13 осередків у містах і районах об'єднують лише 600 чоловік. Різноманітні акції, культурницькі заходи, постійні вимоги до представницьких органів, владних структур з приводу економічних і соціальних проблем. Результативності сприяє те, що крайовий Рух діє не самотужки, а спираючись на підтримку багатьох громадських організацій — «Просвіту», Всеукраїнське об'єднання ветеранів, а також на обласні організації інших партій правого і крайньо правого крила: Конгрес українських націоналістів, об'єднання «Державна самостійність України» та інші.

Діє в області, хоч і незареєстрований, Молодий рух. Виходить газета «Дума». Мають своїх представників і в керівних управлінських, і в представницьких органах, приміром, заступник голови облдержадміністрації Анатолій Ревенко, який до цього очолював крайовий Рух.

Програма в галузі економіки досить відома —приватизація в промисловості, декларація і перетворення землі в предмет купівлі-продажу в сільськогосподарському виробництві, підтримка фермерства, зміна в пільговий бік кредитної політики. Останнім часом рухівці дедалі частіше виступають на захист соціальних прав трудящих, вимагають погашення боргів у зарплаті. Хоча, за словами консультанта оргвідділу облдержадміністрації Віктора Резніка, у проведенні мітингів у рамках акції «Зарплата» 17 березня взяли участь лише 145 чоловік — 100 в Кіровограді і 45 в Олександрівці. Та й сам представник Руху на вже згадуваному «круглому столі» заявив, «що у нас в області традиційно симпатії виборців діляться між комуністами і рухівцями — поки що з перевагою перших». Рухівців це особливо не засмучує. Днями обласна газета «Народне слово» повідомила про те, що створено на рівні області виборче об'єднання «Рух за народ, за Україну». До нього увійшли крайові організації «Просвіти», Конгресу українських націоналістів, Всеукраїнського об'єднання ветеранів, Союзу українок, Молодого руху, і є надія на входження й інших.

Самі по собі й проти іноземних інвестицій, а також збирають підписи

Дещо осібно від рухівців стоїть обласна організація УРП (голова Микола Безлатній). Хоч кількісно вона й невелика — лише дві сотні партійців, об'єднаних у 12 районних та міських осередків, але діє наполегливо і цілеспрямовано. Втілює в життя свої програмні принципи, проводить масові акції.

— Ми, як і раніше, виступаємо за приватну власність на землю, за приватизацію підприємств, — сказав заступник голови облорганізації УРП Віктор Полтавець, —але в грудні минулого року на з'їзді змінили свій погляд на «середній клас». Це робітники, селяни, вчителі, лікарі — ті, хто мав би бути забезпечений, якби платили нормальну зарплату. Ми проти іноземних інвестицій, треба самим своїм розумом братися за піднятгя економіки, вдосконалення банківської системи, яка у нинішньому вигляді шкодить реформам. Виступаємо за зниження податків на виробника до 25—30 відсотків. Торік збирали підписи під зверненням до Верховної Ради за прийняття Конституції, проти податкового пресингу на дрібного товаровиробника. А нині продовжуємо збирати підписи під зверненням про зменшення податкового тиску, виведення російських військ із Севастополя.

Багато назв, та мало впливу

Ще кілька партій хоч і мають по дві-три сотні чоловік, але відчутного впливу на політичне життя області не роблять. Можливо, тому, що штаб-квартири облорганізацій Ліберальної (Олександр Семенюк) та Демократичної (Олександр Доненко) розташовані у Світловодську, а Державної самостійності України (Володимир Стадниченко) — в Олександрії. Але й християнські демократи, яких близько двох сотень (голова Олександр Чельник), хоч і в Кіровограді, та мало кому відомі. Ну а про Партію шанувальників пива — один осередок з п'ятнадцяти чоловік (керівник Дмитро Делістьянов) говорить хіба що сама назва.

«Наймолодша» — НДП

Наприкінці березня нинішнього року зареєструвалася облорганізація Народно-демократичної партії, яку очолив генеральний директор ОППЗ «Кіровоградпошта» Анатолій Довгий. «Наймолодша» відразу об'єднала півтисячі чоловік. Увійшли туди керівники підприємств, організацій, науковці, медики, робітники. Відразу ж поповзли чутки: ось вона — партія влади. Судячи з декларації, програми та статуту, вона таки справді може нею стати. Але це зовсім не означає, що це президентська партія на даний момент. Вона може нею стати, коли висуне свого кандидата і його оберуть на високий пост. Поки що народні демократи «свою лінію гнуть», яка частенько з президентською не збігається. Проте казати про якусь активну участь і вплив в області ще зарано.

При владі

Ну а що ж то за умовна «партія влади», яку мав на увазі народ? Хто ті люди, що обіймають нині керівні крісла? Серед директорів підприємств, чи то пак, акціонерних товариств, фіксованих членів компартії, як і рухівців, майже зовсім немає. «Той мурує, той руйнує...» , кажучи словами Тараса. Заклопотані проблемами виживання і колективного, і власного. Одні взялися за виконання регіональної програми виробництва сільськогосподарської техніки, інші — завершують власні будинки та дачі.

Ради, які зіграли досить-таки помітну роль у минулих виборах, нині залишаються поза грою. Сільські ще животіють, а районні наказали довго жити. За словами заступника голови обласної ради Зінаїди Горбенко, райради працюють, але після перезатвердження голів райдержадміністрацій залишився на всю область лише один «суто голова» — у Долинському районі Іван Четверик. У решті цю посаду суміщають керівники райдержадміністрацій. Коментарі, думаю, зайві.

Молода громада має слово

Крім політичних партій, на наступних виборах зіграють свою роль і громадські організації. Хоча б та сама Всеукраїнська спілка робітників, обласну структуру якої очолює робітниця ливарного заводу Амінат Кожанкова. Це вони влаштували пікетування облдержадміністрації, висунули свої вимоги, сіли за стіл переговорів. Керівництво прислухалося, розробили заходи з їх виконання, двічі на місяць інформує. Якщо страйкомам підприємств об'єднатися з членами союзу, може вийти потужний виборчий блок, який протистоятиме «тугим гаманцям» досить успішно.

Не слід скидати з рахунку і молодіжні організації, у Кіровограді їх зареєстровано три: комсомол, християнська асоціація молоді та сім'ї, центральноукраїнський фонд підтримки студентства. Хай вони й нечисленні (від однієї до кількох сотень), але можна не сумніватися — участь у виборах братимуть активну. І якщо не висуватимуть своїх кандидатів, то активно підтримуватимуть «патронів» — ті політичні партії, які їм імпонують. Бо ще є й незареєстровані — Молодий рух, Молодіжна соціал-демократична партія України, Молодіжна організація Ліберальної партії, Соціалістичний конгрес молоді, Молодіжна організація республіканців, молодіжний клуб «Зарево» КУН, ціла низка студентських організацій.

За ними підуть, звісно, не ті, хто має достаток. А заможних у нас небагато. І те, що, нинішньої весни соціальна напруга на Кіровоградщині досягла «точки кипіння» і люди висунули економічні вимоги до Президента, уряду, Верховної Ради, свідчить про те, що політичні партії не відійшли в тінь і не перетворилися в такі собі клуби за інтересами. До виборів залишилось уже менше року, а вимоги економічні перетворити у політичні, як свідчить недавня історія, зовсім недовго.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «РЕІМПЕКС»

1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «РЕІМПЕКС» (надалі — АТ).

2. Адреса: м. Київ, вул. Радіщева, 10/14.

3. Предмет та цілі діяльності:

а) метою діяльності АТ є здійснення ефективної виробничої та підприємницької діяльності, задоволення за рахунок одержаного прибутку соціально-економічних інтересів акціонерів;

б) предметом діяльності АТ є:

збирання, переробка та реалізація вторинної сировини, придбання товарів народного споживання для продажу населенню та підприємствам в обмін на вторинну сировину;

заготівля брухту чорного та кольорових металів;

переробка відходів виробництва та споживання, виробництво з них продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання;

надання платних послуг виробничого та побутового характеру підприємствам та громадянам України;

комерційна діяльність, поставка продукції виробничо-технічного призначення на внутрішній ринок України та інше.

4. Дата проведення установчих зборів — 10.06.97 р.

5. Дані про статутний фонд: заявлений статутний фонд АТ — п'ятсот тисяч гривень — складається з 2 000 000 (двох мільйонів) простих іменних акцій номінальною вартістю 25 (двадцять п'ять) копійок кожна.

6. Склад засновників АТ:

а) закритий інвестиційний фонд у формі закритого акціонерного товариства «АГРАРНИК» — вносить до статутного фонду 62 500 (шістдесят дві тисячі п'ятсот) гривень;

б) закритий інвестиційний фонд у формі закритого акціонерного товариства «Агротехінвест» — вносить до статутного фонду 62 500 (шістдесят дві тисячі п'ятсот) гривень.

Засновники в рахунок виплати 25 % акцій, що їм належать, майно в натуральній формі вносити не будуть.

7. Початкові внески мають бути внесені на розрахунковий рахунок № 9467834 в ВАБ «Вабанк» м. Києва, МФО 321637.

8. Дані про емісію акцій

1. Про випуск акцій АТ прийнято рішення засновниками 18.04.97 р. (Протокол № 1 від 18.04.97 р.).

2. Емісія акцій здійснюється з метою формування статутного фонду АТ для акумулювання фінансових ресурсів та їх інвестування у сферу виробництва та торгівлі.

3. Обсяг майбутньої емісії — 500 000 (п'ятсот тисяч) гривень у вигляді простих іменних акцій у безпаперовій формі на всю суму випуску у кількості 2 000 000 (два мільйони) штук номінальною вартістю 25 копійок кожна серія А №№ від 0000001 до 2000000. Випуск привілейованих акцій не передбачається.

4. Права акціонерів:

брати участь і голосувати на зборах акціонерів особисто або через своїх представників;

обирати й бути обраними до органів правління АТ;

брати участь у розподілі прибутку АТ;

отримувати інформацію про діяльність товариства у порядку, встановленому внутрішніми нормативними актами АТ;

вільно розпоряджатися акціями, що їм належать, у порядку, визначеному чинним законодавством.

5. Дата початку продажу акцій — 05.06.97. Дата припинення продажу акцій — 10.06.97. Продаж здійснюватиметься за адресою: м. Київ, вул. Виборзька, 1.

6. Засновники та інші акціонери не мають жодних привілеїв, крім встановлених законодавством, у т. ч. права на першочергове придбання додатково випущених акцій.

7. Акції планується реалізовувати за їх номінальною вартістю — двадцять п'ять копійок за акцію.

8. АТ буде здійснювати передплату на акції самостійно, не вдаючись до послуг торговців цінними паперами.

9. У разі, якщо передплата на акції перевищить розмір статутного фонду, зайва передплата буде відхилена шляхом оформлення відмови від передплати згідно з переліком передплатників, починаючи з кінця списку, зайве внесені суми на розрахунковий рахунок або інше зайве внесене майно повертаються в 30-денний термін. За невиконання цього зобов'язання засновники несуть солідарну відповідальність. При недосягненні рівня передплати від запланованого, але не менш як 60 % від загальної емісії, установчими зборами АТ буде прийнято рішення про зменшення статутного фонду до досягнутого рівня передплати. Якщо рівень передплати становитиме менше 60 % від загального обсягу емісії, АТ буде визнане незаснованим, гроші або інше внесене майно будуть повернуті передплатникові у 30-денний строк, за невиконання цього зобов'язання засновники несуть солідарну відповідальність.

10. Здійснення операцій та депонування. Депонування коштів, залучених передоплатою за передплату, здійснення операцій, виплата дивідендів буде здійснюватися за адресою: м. Київ, вул. Виборзька, 1. Дивіденди за акціями будуть виплачуватись один раз на рік у строк у порядку і розмірі, встановленому рішенням зборів акціонерів за поданням правління АТ.

11. Емісія цінних паперів проводиться АТ уперше.

12. Можливі фактори ризику в діловій діяльності АТ: погіршення загальної економічної ситуації в країні, неефективність та непослідовність економічних реформ, що проводитимуться урядом, інші форс-мажорні обставини.

13. Засновникам АТ належить 500 000 іменних акцій АТ, у відкритий продаж направляється 1 500 000 іменних акцій АТ.

Інформація про емітента ВАТ «Харківський ЦУМ»

Найменування емітента	ВАТ «Харківський ЦУМ»
Код ЕДРПОУ	1562800
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	б/н від 11.10.96 р.
Місцезнаходження:	Харків, пл. Р. Люксембург, 1/3
Телефон	12-73-19
Телефакс	12-78-26
Основні види діяльності	роздрібна торгівля
Кількість акціонерів	3455
Кількість власників облігацій	—
Чисельність працівників	677
Статутний фонд (для ВАТ)	1587245.76
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	8818032 — 100 %
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дати проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	16.04.97 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доходи за його цінними паперами	—
Дата та термін виплати дивідендів, якщо їх виплачуватимуть	з 20.04.97 р.

Основні фінансові показники

Показник	Рік 1996 звітний	1995 попередній
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1465.8	1873.3
2. Балансовий прибуток (збиток)	167.5	441.4
3. Всього по активах балансу	13564.5	3565.8
4. Всього зобов'язань	—	—
5. Статутний фонд	1587.2	88.2
(довідково-номінальна вартість акції)	18 коп.	1 коп.
6. Нерозподілений прибуток	—	—
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0.0189 грн.	0.050 грн.
8. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	0.0027 грн.	0.0073 грн.

Арбитражным судом Республики Крым рассматривается дело № 1574-10 о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «У Марии».

Юридический адрес: 334200 Крым, г. Ялта, ул. Бассейная, д.1, кв.6а, р/с 3467831 в Ялтинском отделении Проминвестбанка Украины.

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320090, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело о банкротстве малого предприятия «Ингулец» (с. Кудашево Криворожского района Днепропетровской области), код ОКПО 00004055, р/счет 1468961 в Центральном отделении Укрсоцбанка, МФО 305619. Дело № Б2-53 от 27.01.97 г.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПА у Залізничному районі Києва порушив справи про банкрутство:

7/1066, малого приватного підприємства «Диво» (юридична адреса: Київ, вул. Курська, 12-а; р/р 2468716 у Залізничному відділенні УСБ);

2/1066, акціонерного товариства «Тадж-Махал» (Київ, вул. Урицького, 45; р/р 467393 в АБ «Київ-Грант»);

7/108, товариства з обмеженою відповідальністю «Монспорт» (юридична адреса: Київ, вул. Освіти, 4, фактична: Київ, вул. Клименка, 15; р/р 467806 в АКБ «Інко»);

2/1116, приватного підприємства «Лайнер» (юридична адреса: Київ, вул. Ямська, 14/16, фактична адреса: Київ, вул. Солом'янська, 20-б; р/р 468750 в 4-му Київському відділенні АКБ «Україна»);

7/107, товариства з обмеженою відповідальністю «Пегас-М» (Київ, вул. Волинська; р/р 467243 в АКБ «Київ Приват»);

19/81, товариства з обмеженою відповідальністю «Віола» (Київ, Солом'янська площа, 2; р/р 467130 в АБ «Брокбізнесбанк»);

7/109, товариства з обмеженою відповідальністю «ДКМ» (Київ, вул. Жаданівського, 2/96; р/р 3467041 у Старокиївському відділенні ПІБ);

7/98, товариства з обмеженою відповідальністю «Смальта» (Київ, вул. Антонова, 5; р/р 1467370 в АБ «Інко»);

2/32, товариства з обмеженою відповідальністю «Меза» (Київ, вул. Мартиросяна, 35, 16/14; р/р 467725 у Залізничному відділенні ПІБ).

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до арбітражного суду в місячний термін.

Арбитражным судом Республики Крым рассматривается дело № 1453-2 о признании банкротом государственного предприятия «Ялтагорснабсбыт». Юридический адрес: 334200, Крым, г. Ялта, ул. Володарского, д. 1/4, р/с 1609028 в Ялтинском отделении Проминвестбанка Украины.

По имущественным требованиям кредиторы могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

Погасив задолженность по электроэнергии векселем НДЦЭ, Вы сэкономите более 50% своих денежных средств!

Продажа — покупка векселей НДЦ электроэнергетики Украины

Услуги по экспертизе векселей, консультации

Тел.: (044) 296-94-58, 296-94-59, т/ф 295-51-97.

Відкрите акціонерне товариство з газопостачання та газифікації «Гадячгаз» повідомляє про проведення перших загальних зборів акціонерів «Гадячгаз», що відбудуться 25 липня 1997 року об 11-й годині за адресою: Полтавська обл., Гадяч, вул. С. Швидкого, 2.

Реєстрація учасників зборів з 8-ї до 11-ї години.

Порядок денний:

1. Внесення змін і доповнень до статуту ВАТ «Гадячгаз».
2. Звіт голови правління про роботу за 1996 рік та затвердження розподілу прибутку.

Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 1996 рік.

3. Вибори членів спостережної ради ВАТ.
4. Вибори голови та членів правління товариства.
5. Вибори голови та членів ревізійної комісії.
6. Передача окремих повноважень правлінню товариства та спостережній раді.
7. Різне: 1. Затвердження внутрішніх нормативних актів, в т. ч. розподілу чистого прибутку по фондах ВАТ на 1997 рік.

2. Умови оплати праці посадових осіб ВАТ.

Правління.

До відома громадськості

СП «Інститут нових технологій» звернувся до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії на території Криму.

Поштова адреса: 333004, Крим, Сімферополь, пр. Перемоги, 82.
Тел.0652 —514592,
Факс 0652 — 514589.

Адміністрація.

КИЇВСЬКЕ МЕДИЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4

оголошує набір студентів на 1996 — 1997 навчальний рік.

Училище готує за фахом «Сестринська справа» спеціалістів на базі повної і неповної середньої освіти, кваліфікація — медична сестра, та за фахом «Стоматологія ортопедична» на базі повної середньої освіти, кваліфікація — зубний технік.

Вступні іспити:

— українська мова (диктант), біологія (усно) — на спеціальність «Сестринська справа»; термін навчання 2 та 3 роки;

— ліплення, українська мова (диктант), хімія (усно) — на спеціальність «Стоматологія ортопедична», термін навчання 2 роки.

Приймаються особи за державним замовленням та на контрактних умовах.

Прийом документів з 26 червня.

Адреса: Київ, вул. Братиславська, 5.

Правління ВАТ «Березівський харчокомбінат» повідомляє своїх акціонерів та їх представників, що 30 червня цього року об 11.00 у приміщенні районного Будинку культури за адресою: Березівка, вул. Матросова, 1 відбудуться установчі збори з порядком денним:

1. Затвердження регламенту загальних зборів.
2. Інформація про підсумки приватизації ВАТ «Березівський харчокомбінат».
3. Затвердження статуту ВАТ.
4. Обрання правління, голови правління та ревізійної комісії.

З матеріалами з підготовки установчих зборів можливе ознайомлення в правлінні ВАТ за адресою: Березівка, вулиця Перемоги, 62 з 8.00 до 17.00.

Акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів також доручення, що підтверджує їх повноваження.

Реєстрація учасників установчих зборів відбудеться за місцем проведення зборів з 9.00 до 11.00.

Правління.

Арбитражный суд Луганской области по заявлению ГНА в г. Стаханове возбудил дела о признании банкротами:

№ 05/66-11/50б ООО «Содружество» (Стаханов, ул. Садовая, 31, р/с 000467754 в Стахановском отделении Укрсоцбанка);

№ 05/65-11/52б ОАО «Алмазнянский металлургический завод» (г. Алмазная, ул. Труда, 1, р/с 000467011 в Стахановском отделении АК «Надра»);

№ 05/78-11/49б ЧФ «Олимп» (Стаханов, ул. Ленина, 2, р/с 100468349 в Стахановском отделении Укрсоцбанка).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования этого объявления по адресу: 348000, Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-а.

Арбитражный суд Одесской области по заявлению ГНА в Жовтневом районе г. Одессы возбудил дела о признании банкротами:

1. № 3/1Б совместного малого предприятия «ИКО»ЛТД» ООО (Одесса, ул. Базарная, 6; р/с 604295 в Одесском отделении «Укрэксимбанка»);

2. № 15/62-Б Одесской кооперативно-государственной хозяйственной ассоциации оптово-розничной плодоовощной торговли «Перспектива» (Одесса, пер. Некрасова, 1 (ул. Моторная, 8); р/с 8609564 в Жовтневом отд. УСБ г. Одессы);

3. № 15/61Б предприятия «Феникс-1» общества с ограниченной ответственностью (Одесса, ул. Бунина, 27 (Сельсоветская, 21); р/с 2467890 в КБ «Инвестбанк» г. Одессы).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 270032, Одесса, пр-т Шевченко,4, Арбитражный суд Одесской области.

У номер

● *Донецьк*

У заводу — нове обличчя

Рішення про реструктуризацію підприємств прийняли збори акціонерів ВАТ «Донецький металургійний завод». На базі кількох основних — доменного, мартенівського, електросталеплавильного, тонкостінних труб і сумішей, а також допоміжних цехів буде створено дочірні підприємства. Самостійність отримали також об'єкти соцкультпобуту. Управління дочірніми фірмами здійснюватиме головна компанія. Керівництво заводу переконане, що як холдингова компанія підприємство буде привабливіше для іноземного інвестора, який вкладатиме гроші не просто у велета металургії, а в конкретну ділянку виробництва.

● *Сімферополь*

Медики гарантують безпечний відпочинок. А міліція?

Фахівці санітарно-епідеміологічної станції Криму оцінюють умови для відпочинку на півострові як сприятливі, — заявив головний санітарний лікар автономної республіки Юрій Дорофеєв. За його словами, Крим краще підготувався до курортного сезону, аніж у попередні роки. Радою міністрів Криму було вжито серйозних заходів для поліпшення водопостачання міст-курортів — Ялти, Алушти, Алупки, а також Сімферополя, де тепер немає ніяких обмежень з водоспоживання.

За даними республіканської СЕС, сьогодні інфекційна захворюваність у Криму на рівні багаторічних показників, із багатьох хвороб — нижча за звичайну.

Ці відрадні показники Ю. Дорофеєв пов'язує із запровадженням у 1995 році системи щоденного лабораторного моніторингу за бактеріологічним і хімічним станом морської та питної води, стоків очисних споруд, а також продуктів харчування, згідно з якою щоденно проводять більш як 4 тисячі аналізів і якихось серйозних відхилень в їхніх результатах не виявлено.

● *Миколаїв*

Наші лазери зацікавили світ

До Миколаєва на адресу Українського науково-дослідного інституту технології судномашинобудування почали надходити пропозиції від фірм ряду країн світу щодо налагодження співробітництва в галузі лазерної техніки й технології. Сталося це після того, як інститут узяв участь у промисловій виставці-ярмарку «Ганновер-Мессе», що відбулася в німецькому місті Ганновер і традиційно є однією з найпрестижніших у світі. Миколаївці представили там не лише різноманітну лазерну техніку, а й зразки виготовлених з її допомогою деталей. Особливо зацікавили іноземних підприємців лазери.

Увага всім журналістам України!

Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка запрошує своїх вихованців та друзів на «Журналістську весну», що відбудеться з нагоди 50-річчя інституту 31 травня о 12.00 за адресою: Київ, Мельникова, 36/1, велика актова зала.

Шануймося, майстри пера!

Анатолій МОСКАЛЕНКО,
директор Інституту журналістики, професор.

Реалії

Нас чекає вегетаріанське життя

Вітчизняне громадське тваринництво зазнало тяжких втрат. За перший квартал поточного року через брак кормів господарникам довелося пустити під ніж ще 303 тис. голів великої рогатої худоби та 950 тис. голів свиней. Воно й не дивно. Адже минулого неврожайного сезону аграрники спромоглися заготувати трохи більше половини кормів від потреби. Тобто кожній умовній колгоспній тварині, щоб втамувати голод, припадало на рік 13,5 центнера кормоодиниць. Раціон громадської корівчини, аби та не відкинула копита, має дорівнювати 30,5 центнера. А якщо худобинці «жити-не-тужити», як це було за кращих для галузі радянських часів, їй треба споживати 47-50 центнерів кормоодиниць на рік. Звісно, про таку перспективу не йшлося. Більшість областей у опісляжнивний період оголосила «надзвичайний стан» у тваринництві, під час якого належало зробити все можливе, аби зберегти принаймні маточне поголів'я. Незважаючи на це, деінде довелося вирізати навіть його. Останні осінньо-зимові місяці стали для галузі за період нашої незалежності чи не найфатальнішими.

Так само, як і для м'ясокомбінатів. Аграрники й раніше не надто охоче збували сюди свою продукцію, зважаючи на низькі закупівельні ціни та затримки з розрахунками (торік 38% усієї худоби реалізовано поза м'ясокомбінатами). Тепер їм просто нічого реалізовувати. Нині комбінати, більшість з яких збудована за канонами соціалістичного гігантизму, завантажено лише на 19,8%. Левова частка підприємств сходу та півдня країни задіяна через нестачу сировини всього на 1-3%. Майже всі вони приватизовані або перебувають на стадії реструктуризації. Втім, цей факт маловтішний — 27% підприємств працюють собі на шкоду.

Щоб вижити, переробники змушені вдаватися до неординарних заходів. У Черкаській області, пам'ятаючи приказку про «гору» та «Магомета», запасають сировину на місцевих базарах. Скуповують яловичину по 2,2 грн., свинину — по 2,8 грн. за кілограм. На думку голови асоціації «Черкасим'ясо» Михайла Прохорова, один із шляхів урятування переробки на нинішньому етапі — інтеграція. Так, Ватутінський м'ясокомбінат об'єднав свої зусилля у боротьбі проти дефіциту сировини з двома відгодівельними пунктами області. Переробники закуповують й завозять сюди худобинку на остаточну відгодівлю. Така кооперація дає можливість наростити 100 кілограмів на кожній одиниці ВРХ. Прибутки розподіляють 50:50. Втім, такий досвід можна вважати хіба що винятком з правил.

Ще один крок, до якого, на думку переробників, варто тепер вдатися, аби поповнити сировиною підприємства, які ледь животіють, — наслідувати приклад вітчизняних комерсантів, що купують за кордоном м'ясо за дешевшими, ніж в Україні, цінами і везуть його на комбінати як давальницьку сировину. Працівники галузі воліють самі налагодити закупівлю «забугорного» напівфабрикату. Тільки от біда: обігових коштів на підприємствах — кіт наплакав. А банки надають кредити під 40-50 і більше відсотків. Тому найреальніші заходи, зазначалося на нещодавній нараді керівників переробних підприємств асоціації «Укрм'ясо», щоб завантажити комбінати, треба ставити на індивідуальний сектор, який на відміну від громадського має ще невикористані резерви.

Що стосується реанімації громадського тваринництва, тут потрібен певний час. У Мінсільгоспі сподіваються на майбутній урожай. Їхні рекомендації, що мають характер керування до дій аграрникам, полягають ось у чому: негайно провести у господарствах інвентаризацію; у свинарстві вирізати все, що важить більш як 70 кілограмів (це дасть можливість «звільнити» корми для молодняка і протриматися сільгоспвиробникові до нового врожаю); «ставити» на свинарства та птахівництва, які в змозі вже цього року дати м'ясокомбінатам сировину; спробувати стабілізувати поголів'я ВРХ.

Схоже, м'ясопереробні підприємства чекає вегетаріанське життя.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Деградація

За повідомленнями Міністерства статистики України, станом на 1 січня 1997 року в усіх категоріях господарств було в наявності 15,3 млн. голів ВРХ, або на 13% менше, ніж на 1 січня 1996 року. З них корів —7 млн. (на 7% менше), свиней — 11,2 млн (на 15%), овець та кіз — 3 млн. (на 26%), птиці всіх видів —130,6 млн. голів (на 13% менше).

Сільгосппідприємства всіх форм власності виробили 2,1 млн. тонн м'яса у забійній вазі, що на 9% менше, ніж у 1995 році.

За кількістю ВРХ Україна нині на рівні 1961 року, свиней — 58-го, птиці — 35-го. Овець зараз менше, ніж у 1916 році.

Раціон

Частка сіна в раціоні вітчизняної худобинки становить 2,6% проти 10% за нормою, сінажу, відповідно, 4,2 і 10, концкормів — 22% і 28%. А от соломи використовують утричі більше від норми. За такої «відгодівлі» важко сподіватися на майбутній «прорив» українського тваринництва.

Урожай-97

Хоч з добривами добре...

Завершено сівбу кукурудзи і соняшнику на Луганщині. Особливі надії покладають тут на кукурудзу. Посіви королеви полів значно розширилися.

Очікується високий урожай озимини, яку з небаченою щедрістю підживлювали мінеральними добривами з восьми вертольотів під час затяжних дощів, коли наземна сільськогосподарська техніка стояла на припоні. Таких добрив в області накопичилось з розрахунку один центнер на гектар. Це тоді, коли навіть у доперебудовчі часи було навіть і 7 — 8 кілограмів.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Ціна неуважності висока

Футбол

Першість України. Перша ліга. 40-й тур: ФК Черкаси —Волинь — 2:0. Бакалов, 2 з пенальті, Микуляк, 73. Металіст — Верес — 4:1. Іваненко, 18, Карабута, 35, Жилін, 66, Рудняк, 70 — Козак, 17. СК Одеса — Зоря — 3:0. Ткаченко, 47, Мельниченко, 49, Матусевич, 85. СК Миколаїв — Сталь — 2:1. Забранський, 40, Бугай, 58 — Котов, 59. Хімік Ж — Буковина — 1:0. Якубовський, 45 з пенальті. Поділля — Кристал — 1:0. Сендель, 34. Верховина — Поліграфтехніка — 2:0. Голоколосов, 8, Гето, 82. ФК Львів — Металург Н —1:0. Мазур, 9. Металург М — Динамо-2 — 0:1. Антюхін, 17. Шахтар — ЦСКА-2 — 2:0. Дяк, 27 і 50. Явір —Хімік С — 1:1. Дем'янець, 67 з пенальті — Зінченко, 80. Нафтовик — Металург Д — 0:0.

Від гостей у цьому турі удача вочевидь відвернулася. Лише кияни зуміли відібрати три очка в Маріуполі у «Металурга». Раніше це можна було вважати сенсацією. Тепер — це ще один доказ серйозних намірів динамівців завоювати путівку до вищої ліги. Вони не тільки відірвалися від маріупольців на шість очок, а й значно випереджають усі команди щодо забитих м'ячів. Менше від усіх кияни й пропустили. Не знаю, чи зможуть динамівці випередити всіх щодо набраних очок, але те, що очна зустріч «Металурга» і «Динамо-2», яка відбудеться 11 червня, буде дуже цікава — певен.

Найзапекліша боротьба спостерігається в низах турнірної таблиці. Від невдах уже відірвався «Металіст», залишив квартет аутсайдерів ФК «Черкаси», а ось «Поділлю» не пощастило. За участь у матчі з ЦСКА-2 дискваліфікованого гравця подолянам зараховано поразку. Тренерська неуважність може дорого коштувати «Поділлю». Врятувати самобутній клуб допоможе лише самовіддача гравців у кожному матчі, що залишився. А суперники у подолян важкі: «Буковина», «Сталь», «Зоря», «Волинь»...

А тепер познайомтеся із розміщенням команд у турнірній таблиці: Металург Д — 91 очко, Динамо-2 — 84, Металург М — 78, Волинь — 76, СК Миколаїв, Сталь —по 67, Нафтовик, Буковина — по 66, Поліграфтехніка —61, Металург Н — 58, Хімік С — 56, Явір — 55, ФК Львів — 54, Зоря — 49, СК Одеса — 48, ЦСКА-2 — 47, Металіст, Шахтар — по 46, Хімік Ж — 44, ФК Черкаси — 38, Верховина — 37, Поділля, Верес — по 36, Кристал — 33.

Матчі 41-го туру відбудуться завтра, 22 травня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Кадри

Покликали хазяїна

За два роки зумів «поставити на ноги» господарство імені Шевченка в Олександрійському районі колишній тридцятип'ятитисячник Віктор Маленко. Після того, як великий у минулому колгосп розділився на три самостійні господарства, трудівники одного з «новонароджених» запросили до керівництва пенсіонера з міста Олександрії. І не помилилися. Торік КСП імені Шевченка посіло третє місце в районі за врожайністю зернових. Повністю розрахувалися за державним контрактом, а 225 тонн пшениці віддали селянам. Створили свиноферму. У молочному стаді перейшли на чорнорябу породу. Побудували млин, олійню, пекарню, макаронний цех. Купили комбайн «Джон Дір», трактори та іншу техніку. Вивезли на поля всю накопичену на фермах органіку. Тепер очікують на багатий урожай.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280663.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311086.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.